

Stimate domnule Rector al Universității din București,
Stimați prorectori,
Distinși membri ai comunității Universității din București,
Dragi aniversanți,
Stimată doamnă ministru Ecaterina Andronescu
Dragi invitați, onorat auditoriu

Am venit pregătit a vorbi despre Universitatea din București, despre contribuțiile sale remarcabile în societate dovedite prin consecvență și fapte. Contextul actual, luând cuvântul după colegii mei din Consorțiu, m-ar pune în situația de a mă repeta și nu îmi doresc să devin redundant. Mi-am propus, astfel, să împart cu voi câteva dintre gândurile mele de pe parcursul acestei ceremonii. S-a vorbit înaintea mea despre universitățile „surori” ale Consorțiului Universitar. Dumneavoastră, dragi colegi, sărbătoriți 150 de ani de existență instituțională, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași a trecut deja de această vârstă și numără 154 de ani, Colegii de la UBB au o istorie asemănător de îndelungată, iar cei de la Academia de Studii Economice au trecut deja de 100 de ani. Este evident că, la cei 70 de ani, UVT este cea mai tânără dintre „surori”. Dacă universitățile sunt „surori”, extrapolând și forțând figurativ lucrurile, Rectorii lor ar trebui „să se aibă ca frați”. Astfel, uitându-mă la personalitățile din prezidiu este evident că poziția mezinului revine vorbitorului. Din această postură, de cea mai tânără Universitate „soră” și Rector „frate” mezin, consider potrivit a aduce în fața dumneavoastră câteva versuri extrem de profunde din „A XI poruncă” a lui Minulescu:

„Ascultă, privește și taci!...
Ascultă, să-nveți să vorbești,
Privește, să-nveți să clădești
și taci, să-nșelegi ce să faci...
Ascultă, privește și taci!”

Inevitabil, am fost condus spre un alt gând, acela al responsabilității menținerii celor 150 de ani ai Universității din București. Traseul său istoric, numărul impresionant de personalități formate de-a lungul timpului, implicarea continuă și prezența neîncetată în comunitate o fac parte integrantă din spiritul poporului. Între aceste ziduri au fost create noi concepte, au fost dezvoltate principii care stau la baza României moderne. Această menținere, istorie, nu este tocmai ușor de dus. Uneori, tradițiile pot fi împovărătoare. În vreme ce instituțiile mai tinere au șansa de a pune bazele propriilor valori, un trecut de 150 de ani se poate resimți în fiecare aspect al activității. Valorificată propice și adusă la cerințele zilelor actuale, experiența istoriei produce valoare adăugată, așa cum este și cazul instituției în care ne aflăm astăzi. Mă bucur să cinstim pe cei care au pus bazele Universității din București, pe cei care au dus mai departe valorile nobile și pe colegii și prietenii noștri de astăzi, parteneri în numeroase activități, proiecte și programe educaționale.

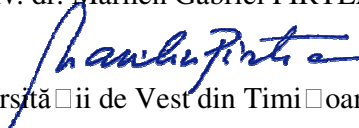
Împreună cu dumneavoastră, suntem membri ai unui consorțiu a cărui forță este dată de fiecare instituție în parte, însă...printr-un efort colectiv. Un efort în identificarea, elaborarea și pronunțarea politicilor educaționale în concordanță cu necesitățile universităților, a membrilor comunității academice, dar și pentru viitoarele generații pe care le vom forma. Am înțeles că împreună putem aduce schimbări la nivel de sistem... mai ușor, am înțeles importanța parteneriatului. Competiția nu se mai desfășoară între noi, la nivel național, ci o purtăm cu piața educațională externă. Tinerii au acum numeroase posibilități de a studia în altă țară, iar scopul nostru este să le oferim aici, acasă, ceea ce ei caută peste graniță. Astfel,

este nevoie de o gândire comună, de planuri realizate împreună. Este nevoie de o strategie care să acopere întreaga piață educațională românească, un răspuns la oferta externă. Este nevoie să creăm stabilitate și unitate în sistem, două condiții primordiale care permit dezvoltarea mediului academic, menținerea în țară a talentelor și ajută la propagarea unor concepte precum creativitate, inovare și adaptabilitate.

Una dintre provocările și, de altfel, prioritățile oricărei universități este crearea unei identități instituționale puternice. Numeroase demersuri merg către insuflarea sentimentului de apartenență la o comunitate puternică, pentru că vorbim aici de zeci de mii de membri, studenți, cadre didactice, angajați, plus alte sute de mii de alumni. Universitatea reprezintă mai mult decât un loc de muncă sau unul de studiu. Ea reprezintă o stare de spirit, fiind o parte integrantă a comunității. Universitatea este o familie la care fiecare dintre noi trebuie să-și aducă aportul. Cu toții suntem responsabili pentru echilibrul și dezvoltarea instituțională. Sunt adeptul legăturilor puternice între generații. Cu toții avem de învățat unii de la ceilalți, iar, tocmai această legătură între valorile prezente și trecute o încurajăm de câte ori avem oportunitatea. Îmbinarea valorilor, a dinamismului, a puterii de muncă, a mentalităților inovatoare...cu experiența și înțelepciunea trecutului reprezintă combinația de urmat, o combinație câștigătoare care pune premisele dezvoltării universităților pe termen mediu și îndelungat.

Pentru că Universitatea din București este un nume și nu necesită prezentare, mă opresc aici cu intervenția mea. Vă rog să primiți din partea întregii comunități a Universității de Vest din Timișoara cele mai sincere felicitări și aprecieri colegiale. Împărtășim onorantul sentiment de împlinire, de evocare a realizărilor Universității. Vă susținem, vă suntem parteneri energici, dinamici, creativi, inovatori, onști și, cel mai important, loiali, în stabilirea de noi standarde de normalitate și, apoi, excelență în educație și cercetare. *La mulți ani, Universitatea din București, sincere felicitări pentru tot ceea ce ați realizat în acești 150 de ani. Am convingerea că tot ceea ce ați construit și veți construi în continuare cu demnitate, onoare și dedicație va dăinui de-a lungul a numeroase generații.*

Prof. univ. dr. Marilen Gabriel PIRTEA

Rectorul Universității de Vest din Timișoara